

novi glas

Časopis Hrvatskoga akademskoga kluba

NOVIGLAS 22016

**OMO BOLAT. OMO TUNCAT.
Razumiti Stinjake, a ne jezik.**

SADRŽAJ

Uvodni članak	03	
"Omo bolat!" Zeleno čudo šaroga sela	04	14 Diversity festival 2016 u Moskvi
"Mi smo jedna familija"	06	15 Seminar u Livki
Kviz: A čiji si ti?	08	16 Pošta na WG
Komentar: Registarska kasa	10	19 Hakovski večeri
Interview: Sebastian Huber	13	20 Ljubavno pismo na Stinjake
Kroatisch als Pausensprache	13	22 Opća Opasnost
	22	Program Dana mladine 2016

IMPRESUM

**novi
glas**

Vlasnik i izdavač

HAK. Hrvatski akademski klub
Schwindgasse 14/4 1040 Beč

Tel: 0043 (0)1 - 504 63 54
Fax: 0043 (0)1 - 504 63 54 9
E-mail: info@hakovci.org

Glavni urednik

Konstantin Vlašić
novi.glas@hakovci.org

Suradnici

Theresa Grandits
Florian Wagner
Davor Frkat
Maria Kornfeind
Diana Jurkovits
Marco Blascetta
Liza Szucsich
Karol Kamenosarov

Fotoši:

Lukas Bouvier
Konstantin Vlašić
Davor Frkat
HAK
KSŠSD

Korektura

Zrinka Kinda

Layout

Nikola Znaor

Tisk

Öko Druck
Stoob-Süd 32
7350 Stoob

Ekspedit

Motivirani HAKleri

Gefördert aus den Mitteln der
Volksgruppenförderung
des Bundeskanzleramtes

UVODNE RIČI GLAVNOGA UREDNIKA NOVOGA GLASA

Draga čitatljica, dragi čitatelj,

Lipo, da se opet vidimo.

Zanimljivo na ovom uvodu je, da je to zapravo svenek zadnje, ča se zgotovi. Ne bi mogao pisati uvod, ako ostali produkti još ne bi bili pol gotovi. Ali da bude ov uvod ipak ča posebnoga, sam se za njega kamo ganuo, kade ne moreš biti prez toga, da ne počneš premišljavati.

Kad dojdeš za škadjnjem u vrt, strašljive ptice odletu i žabe skoču u vodu, jer mislu da si štrok. Nisam. Čudo, da se paradajske ne shranu – te bi se morale bojati. U vrtu стоји mala klup, ku svenek onda poiščem, kad već ne znam dalje. To se je počelo kod usmene mature, kad sam na toj klupi ponavlja fakte o hladnom boju.

Denас me trapi, da od 10 intervjouov, ke sam peljao za ov Novi Glas, čuda nisam koristio. Jedini intervjou, koga ćeš dostati u punoj dužini, je ta sa šalnim autorom Tagespresse. Sebastian Huber gvišno nima te probleme, da mu od intervjuva preveć ostane. Sve ča Tagespresse djela, je slobodno izmišljeno.

Zamimo na primjer članak, ki me je najduže trapio: O Stinjaki u vezi s rezultatom izbora za predsjednika Austrije. Glavno pitanje: Kako je u tom gnijazdu mogao dostati Van der Bellen 64 procent? Stinjaki izgledaju kot galično-selo, ako si gledaš grafiku rezultata...naokolo je dostao Hofer 60, 70 procentov. Geografija nij najveći razlog, ali lip izlet je bio pojti u to selo, u kom će biti Dan mladine, i si poslušati ča stanovniki imaju za reći. Finalna verzija članka ima u mojem word-dokumentu 4 strane, 9 daljnih strani su notice i transkripti intervjouov. Naravno, nij sve u vezi s rezultatom.

Pitao sam Martina Zsifkovitsa, direktora dvojezične gimnazije u Borti, kako daleko smo s asimilacijom. Čemo preživiti? – «Mi ne čemo preživiti. Toliko sam trpio pod tim, kad mi je to svisno nastalo – tomu je jur 15 ljet, to se je najavljalovalo, da će to dojti. Po cijelom svitu manjine izumiraju. Po mojem

znanju su Ladinci jedini ki su uspjeli preživiti, kad imaju i nimski i talijanski i svoj jezik i turizam – a kade je materijalnoga imanja, i kade je pinez, onda ide ljudem dobro. Moj brat Otto, 3 ljeta stariji, mi nedavno veli: *Je s čuo?* *Na radiji su rekli, da čemo cvatauzendfufcig ausšterbat.*» A kako neka onda do 2050. Ijeta dalje živimo? Zsifkovits citira osmrtnicu (Todesanzeige): «*Nicht weinen, dass er gestorben ist, sondern fröhlich sein, dass er war und glücklich.* To moramo nekako uživati, da smo mi prema tim Nimcem bogati, iako je to i jako čuda muke i ponижavanja sigurno stalo.» YOLO po gradičansko-hrvatsku! Cijeli članak o Stinjaki, u njem igra Zsifkovits ključnu ulogu, češ najti na strani 4, a s pitanjem, kada čedu izumriti Gradičanski Hrvati, si konfrontiran na Hakovskom večeru 3. novembra i u kvizu na strani 9.

Smišno je gledati paradajske i premišljavati, kada čemo "ausšterbat". Paradajske imaju laglji žitak. Caprese, minestrone ili pesto? Da ali zna biti žitak manjin isto lagak i pun čara, se vidi na članku i slikami, ke su HAKovci domom doprimili iz Moskve (stranica 16) i da – ako ide za društva – momentano registrarska kasa žitak ne olakšava, Davor se je informirao i ima dobre visti za najveći dio društav (stranica 11).

Dan mladine ante portas! U ovom izdanju češ najti i ljubavno pismo na Stinjake, program i opis grupe Opća Opasnost – a da se budeš mogao dobro pripraviti na DM, je Lukas sastavio playlist, koga si svaki more poslušati. Jednostavno zapiši «Dan mladine playlist» u Youtube et voilà!

Ja ču si sada zgrabiti jednu paradajsku, ufat, da će u tiskari biti sve u redu – a onda se vidimo od 9. septembra početo na Danu mladine u Stinjaki, kade čemo jedan drugomu vikati: «Imun koli!» – «Omo tuncat!» A pred izbori moraš zaviknut: «Omo bolat!»

A sada: Van iz vrtu, nutar u morje – škoda samo, da Borištof nima plaže.

Konsti

„OMO BOLAT!“

ZELENO ČUDO ŠAROGA SELA.

Socijaldemokratska stranka je nedavno javila, da neće finansijski, nego pomoći svojega «manpowera» pomoći Van der Bellenu pri ponavljanju izborov za predsjednika. U jednom selu u Gradišču se je to jur kod prvoga duela «Hofer vs. Van der Bellen» stalo - na Stinjaki.

Nedjelju, 22. maja, je na facebooku nekoliko ljudi izjavilo: «Wien, Wien, nur du allein.» Pod jednim postingom komentira Luka Gašpar: «und Stinatz.» U Beču je Van der Bellen dostao 63,3 procente valjajućih glasova, na Stinjaki još i 64,4% (a kod ovoga broja izborne karte uopće nisu inkludirane). Stinjaki su tim rezultatom (halli-)galično selo Gradišča, nigdje drugdje u Gradišču nije bivši šef Zelenih toliko procentov dostao, kot u toj hrvatskoj općini s oko 1.400 stanovnikov.

Ako pitaš prijatelje, na čemu to more ležati, da su skoro dvi trećine glasale za VdB-a, ti ne znaju dati točan razlog. Partije/Stranke? Bigunci? Stinjaki imaju procentualno jako čuda biguncev. Ali ne nek to je posebno, na tom selu u kotaru Novi grad. Ovim člankom kanimo razumiti selo i razloge, kako je do toga rezultata došlo - ovo je vanjska perspektiva na Stinjake (nutarnju perspektivu na selo ti daje Tereza Grandits u nje članku na

strani 21). «Krivi» za ov rezultat su brojni faktori, bolje rečeno: razine.

Razina selo: «Si Gernatov?»

Od stola u veži se širi po cijeloj sobi duha kifljev sa šunkom. Martin Zsifkovits, direktor dvojezične gimnazije u Borti, je u polnoć došao domom s odmora. 9 uri kašnje daje jur intervju o Stinjaki. Njegova žena Anka se je ranije stala, samo da autor članka dostane ručenje. Martinu Zsifkovitsu leži tematika selo cijeli žitak na srcu - tako da se na svi polji bavi tematikom selo. Počelo je s tim, da je s jedanaestimi ljeti napustio Stinjake zbog školovanja. Emocije su ostale doma. Konačno se je vrnuo stoprva s devet-dvajset (sic!) ljet. «Ču govorit u kratki rečenica?» pita uljudno. Ali samo kratko traje dok je Zsifkovits u furmi i rečenice nastaju duže - stoprva onda jasno nastaje, koliko znanja je on apsorbirao o svojem gnjazdu.

Stinjaki su stoljeća dugo bili izolirano selo. Jedna teorija je, da je to još i pred selidbom bilo tako. A status enklave se je i dugo držao, premda su naokolo bila samo nimška sela. Otrplje se je selo po Drugom svjetskom boju, misli Zsifkovits. Ali prva pršona, ka nij bila stinjačka divojka, je bila došla jur prlje u selo - naime jedna Poljakinja,

ku je jedan soldat iz Stinjaki upoznao pri Prvom svjetskom boju u Poljskoj. Ona da se je zvanaredno dobro naučila hrvatski. Ča se stane doseljeniku, ki ne gluši točno kot Stinjak? Gerhard S. se je 1945. ljeta doselio iz Litzelsdorfa k svojoj ženi u Stinjake. Premda se je i on naučio jezik, mu je ostao akcenat. Od onda su Stinjaki - samo vlašči naglasak naučni - rekli tomu, ki ča ne sprogovori dobro, da se pomina kot «Gernatov». Gernatov? Jer se Stinjaki sami imali poteškoće sprogovoriti ime «Gerhard». Još jedno ime su Stinjaki koristili, ako se ča nij dobro sprogovorilo: Da «govoritš kot Rožika», jedna Ugrica, čija majka se je odala za peka. 1980. ljeta je došla do velike promjene u selu pendlerov, u kom su tudja lica do onda bila dosta rijetka.

Razina biguncev: Farnik spi u kupatilu

Prvi Dan mladine je došao 1980. ljeta na Stinjake - premda se mužike ne spomene, je bio duh poseban, veli Martin Zsifkovits. U istom ljetu zvonii kod njega telefon, on zdigne i začuje glas jednoga muža, ki počne govoriti po poljsku - to je bio jedan bigunac. «Naš farnik Branko je rekao, da ja govorim poljski» objašnjava Zsifkovits. Branko Kornfeind je dopeljao prvoga biguna, poljskoga auto-štopera, u Stinjake. Pozadina: 1980. ljeta su

I <3 Croatia - stoji na „kuliu“ Martina Zsifkovitsa

počeli masovni protesti u Poljskoj, ki su peljali do sindikata Solidarnošć (Gewerkschaft) i kašnje do objavljuvanja *Bojnoga prava* (Kriegsrecht), zbog koja je čuda Poljakinja i Poljakov napustilo svoju domovinu. U Austriju je došlo oko 33.000 poljskih biguncev, jedan dio od njih je na Stinjaki našao privremeno boravišće – a to na početku u staroj školi, ke vlasnica je bila onda i je još svenek Crikva. Branko Kornfeind, tada stinjački farnik, je još i tako daleko išao, da je sve sobe otvorio za bigunce, sam spao u kupatilu i dao u crikvi na poljskom evandgelje štati.

«Selo je odgojeno u tom duhu, da smo jako gostoljubivi. Razlog more biti, da znaju to ljudi u podsvisti, da smo i mi koč tako došli,» veli direktor Martin Zsifkovits. Početo s prvimi biguncima 1980. Ijeta, ih je svenek opet došlo u selo. Dandanas imaju Stinjaki s oko 105 binguncev ili s već od 8 procentom stanovništva jednu od najviših kvotov u Gradišču. Bigunci su smješteni u dvi krčma.

Je to preveć ljudi? Pepi Zsivkovics se je u zadnjem ljetu slobodnovoljno počeo zalagati za bigunce – s njegovom pomoći su bigunci dostali vlašće nogometno igrališče, jer im nogometno društvo nije dopuščalo da se igraju na njevom igralištu. Isto tako je i pomogao organizirati tečaj nimškoga jezika. I toga drugačije ne bi bilo. Ali 100 ljudi na 1.400 je preveć – ako bi bio broj za pol manji, bi se moglo puno bolje djelati i uspjeh pri tečaji bi bio veći. «Ja razumim, da je bilo kritičnih glasova u selu, jer 100 tujih ljudi nij malo. Sigurno je bilo lakše s biguncima iz bivše Jugoslavije, s našim jezikom si je mogao razumiti. Da se sada neki i boju, leži pred svim na medija,» veli Pepi Zsivkovics. Na koncu mora priznati, da je i malo razočaran od općine i partijov/strankov, da one u vezi s biguncima tako malo djelaju, a privatni akteri kot on toliko: «Škoda da nimamo nikakov komite ili posebno društvo za bigunce.»

Ča tomu veli načelnik Andreas «Jundre» Grandits od Narodne stranke? On je gizdav na to, da su Stinjaki nastali sigurno mjesto za nekoliko ljudi. «Integracija se počne u čuvarnici. Petina do šestina su dica biguncev. Oni su jako interesirani i se uču, a ako su kakove priedbe od škole i čuvarnice, svenek sudjeluju,» veli načelnik. Zadnje ljeti su počeli u općini s podvaranjem dice otpodne po školi, ali dica biguncev da ne idu tam, jer bi morali platit 64 eure u misecu. Ne bi se to moglo kakotako organizirati, znamda darovati? «Mi uvjek pitamo, ki je zainteresiran za podvaranje dice – ali oni se ne javu,» veli Grandits, «ja vidim tu mladinu isto kot našu mladinu, svi imaju iste mogućnosti. Trimi od pet praktikantov općine su dica doseljenikov.» A pri izbori – su bili bigunci važna tema? «Kod nas to nije bilo tako važno.»

Razina partije: «Misljam, da nikad neću biti na misecu.»

Čemo na početku dati citatom za sebe stati.

Direktor Martin Zsifkovits: *Stinjaki imaju čvrst osjećaj toga, da su Slaveni. Kod nas nikad nije bilo pitanje, da će se birati plavo – plavo se je u Stinjaki u principu negiralo do danas. 60 ljet crljenni načelnik, 6 ljet crni. Ako je mogao biti u Stinjaki plavi glas, onda ako je stara baba krivo vidila i fojš prikrizila. I ovde se nijedan nije outao, da je plavi. Birati plavo ili još i utemeljiti seosku organizaciju je ovde No-Go. Tako ja to vidim. Nekoliko puti sam čuo od starcev: «Ja ču Van der Bellenu bolat, kad su nacija nas kanili sprvit.»*

Načelnik Jundre Grandits, Narodna stranka: *Ovde nije išlo za partije nego za pršonu. Ti znaš, da sam ja od Narodne stranke. Moja obitelj, mi smo svi pobolali Van der Bellenu. Zato, kad mi s politkom od plavih nište ne moremo započet. Važno je, ča je VdB za Evropu – da se u Evropi svenek skupa djela.*

Sad ali ti 64 procenti za Van der Bellenu nisu došli samo iz obitelji načelnika Granditsa, a svi drugi glasili od slipih babov. U Stinjaki nij stao niti jedan

plakat Van der Bellena, u općinskom tanaču nij zelenoga mandata. Socialdemokratska stranka je bila, ka je išla od stana do stana i proklamirala za bivšega šefa Zelenih. Josef Kreitzer je doseljenik i vice-načelnik u Stinjaki, premda ne zna hrvatski. On je animirao svoje druge, da isto podupiraju Van der Bellena. S kom taktilkom?

Vice-načelnik Josef Kreitzer, Socijaldemokratska stranka: *Wir haben hervorgehoben, wofür ein Präsident stehen soll. Wir sind für jemanden, der ruhig und besonnen agieren kann, der sich nicht jeden Moment von der Tagespolitik einholen lässt und Schnellschüsse abfeuert. Wir haben gesagt, wir verstehen das Präsidentenamt in dieser Art und Weise – das ist so bisher wunderbar interpretiert worden – und wer kommt dem näher? Wir haben die Werbung neutral gestaltet, das war unser Ansatz. Es war nicht das namentliche Bekenntnis zu Van der Bellen.*

Iako je ustavni sud odlučio, da će se ponoviti drugo kolo izbora za predsjednika, će Josef Kreitzer sa svojimi ljudi opet aktivno načinjati reklamu u selu.

Kreitzer: *Wir werden es darauf anlegen, dass es ein wertschätzendes Zeichen ist, wieder zur Wahl zu gehen, weil wir als Wahlbehörde, wo ehrenamtlich gearbeitet worden ist, uns wieder hinsetzen und jedem einzelnen Wähler Danke sagen. Man soll sehen, dass hier rechtmäßig gearbeitet worden ist und wir von einer Unterstellung eines Wahlbetrugs so weit entfernt sind, wie ich persönlich von einer Mondlandung. Und ich schätze, dass ich in meinem Leben nie am Mond sein werde.*

Ča bi Van der Bellenu olakšalo izbore, bi bilo široko podupiranje drugih partijov/strankov. Socijaldemokratska stranka se je odlučila, da smu nje zemaljske organizacije reći, je li čedu sa svojimi članji podupirati nekoga kandidata. Funkcionari iz Koruške, Doljne i Gornje Austrije i Tirola čedu aktivno vabiti za VdB-a. Kreitzera bi jako veselilo, ako bi se isto i gradiščanska SP pridužila, ali s tim

Smim te fotografirati? - Da.

Hall of fejm. Ako si Stinjak, če gvišo ča s tebe nastati.

ne računa. I zaistinu – Socijaldemokratska stranka u Gradišču se neće pridužiti.

U vezi s tim smo pitali i Roberta Hergovicha iz Trajštofa, ki je predsjednik Črjenoga kluba u Gradišču.

Hergovich: *Die burgenländische Sozialdemokratie wird keinen Kandidaten unterstützen, weil wir grundsätzlich der Meinung sind, dass wir unsere Kandidaten unterstützen und darüber hinaus, die Menschen mündig genug sind, um ihre eigene Meinung zu bilden.*

NG: Haben Sie Angst vorm Koalitionspartner im Burgenland?

Hergovich: *Das hat überhaupt nichts mit dem Koalitionspartner zu tun, wenn man in der ÖVP in der Koalition wäre und sie wäre mit einem Kandidaten in der Stichwahl, dann würde es genauso gehandhabt.*

Wenn es eine andere Landesorganisation anders macht, dann ist das völlig in Ordnung und zu respektieren.

NG: Bei Ihnen in Trausdorf hat Hofer bei der Stichwahl 53 Prozent bekommen, Haben Sie im Vorfeld persönlich Stellung bezogen oder sich im Ort eingebbracht?

H: *Nein, nein, nein.*

NG: Ich war letzte Woche in Stinatz und habe auch mit dem Vizebürgermeister Kreitzer von der SPÖ telefoniert und die haben sich schon ziemlich eingebbracht und als SPÖ-Genossen auch Hausbesuche abgestattet – rausgekommen ist ein Rekordergebnis für Van der Bellen.

H: *Auch da sehen wir das sehr offen, wenn eine Ortsorganisation beschließt, den einen oder anderen Kandidaten zu unterstützen, ist das für uns in Ordnung, aber wir werden sicherlich nicht von*

oben herab eine Wahlempfehlung abgeben – das gilt für alle Kandidaten.

NG: Könnte sich die SPÖ mit so einer Aktion nicht etwas Raum gegenüber den Rechten verschaffen? Oder ist das nicht der Plan?

H: *Nein, es gibt da überhaupt keinen Plan. Wir sind grundsätzlich der Meinung, dass sich die Österreicher ihre Meinung bilden sollen. Und dementsprechend unterstützen wir niemanden. Es gibt keine Strategie dahinter.*

NG: Wen werden Sie persönlich wählen?

H: *Ich werde natürlich zur Wahl gehen und meine Stimme abgeben, aber wen ich wähle, das bleibt mein Geheimnis.*

Klupski šef SP Gradišče, Hergovich, si drži svoju tajnu za se. Je li smo ovim člankom tajnu u vezi stinjäčkoga čuda razvezali, ja ne morem ocijeniti. Ča se ali relativno dobro vidi: Stinjaki su bili

duga vrimena izolirani, a onda, kad se je selo otprlo, su otvorenimi rukami pozdravili te, kim je još čemernije išlo nek stinjäčkim pendlerom. A ki do dandanas ima najveći upliv na Stinjake, u to uopće ne kanim sumljati. Crikva, familije, študenti, stinjäčke zvjezde, kot su to Ostbahn Kurti, ki igra rasprodan koncert u Beču u točno ovom hipcu, ili Thomas Stipsits i njegova interpretacija stinjäčkoga načina živiti s humorom ... sve su to dijeli mozaika. Načelnik veli, da su Stinjaki «flosasti». Marljivi. Oni ne premišljavaju dugo, nego jednostavno ča učinu. Je li je to sad vice-načelnik, ki za kandidata partije vabi, ka nije njegova. Ili dobrovoljan penzioner, ki se zato skrbi, da bigunci dostanu mjesto kade se moru razgibati. Ili direktor škole, kod koga ravno po odmoru dostaneš bezbroj informacija servirano uz Schinkenkipferli. Ili mladi člani KIS-a, Kulturne incijative Stinjaki, ki uz «Wien, Wien, du allein.» komentiraju «und Stinatz» i flojsasto organiziraju Dan mladine.

reportaža: Konstantin Vlašić

Stinjaki idu rado u Celje - ovo je bilo 1950. ljeta.

”MI SMO JEDNA FAMILIJA“

Slobodnjačka stranka Austrije je sredinom juna pozvala svoje kolege iz EU-parlamenta na priredbu, ka se je zvala patriotsko protulice. Došli su političari iz Francuske, Engleske, Nizozemske, Poljske, Belgije, Italije, Rumunjske i Češke, da svečuju prvu obljetnicu frakcije ENF. Frakciju povezuje ideja, ka zapravo gluši kot proturječe: patriotska internacionala.

Mi smo bili onde. U Eventpiramidi Vösendorf se je smilo kuriti, pivo iz doze je stalo već od 4 eurov – zato nismo ostali do konca. Naši utiski iz jednoga svita, ki se nije htio s nami čuda pominati i ki nam je predbacivao, da smo takozvani „Lügenpresse“ ali i kod simultano prevodenih govorov nije jako pazio. Ča se oblači na FPÖ-event? Kožnih plundrov ni-

mam i takozvanog koruškog odijela ne. Znamda i bolje, ako ne nosim moju «I am muslim, don't panic» majicu. Konačno nosim plavu majicu – na njoj barem ne стоји, da je domovina gajl.

Po nekoliki stanica s Badner željeznicom smo prik bečanske granice, u stanicu stoji «črnac» s črno-bijelo-črjenom kapicom. Je to jur uspješna integracija ili samo genijalan product-placement na putu na patriotsko protulice?

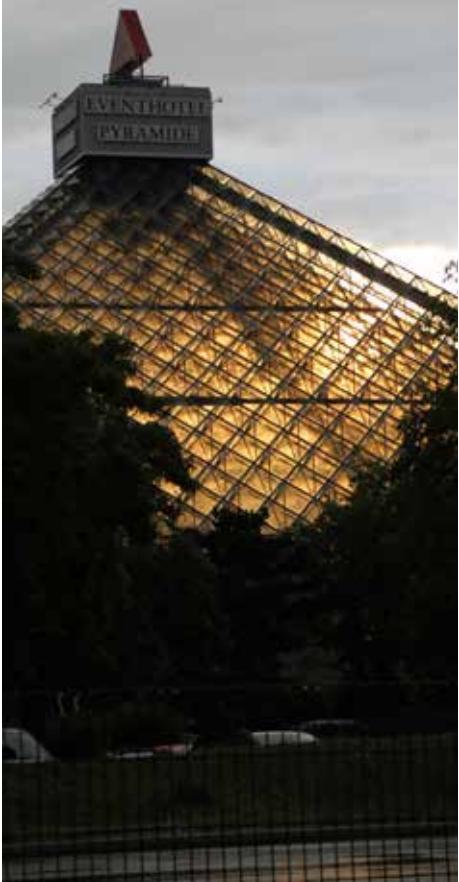
Eventpiramida je posebno mjesto, jedan koleg ju zove »naddimenzionalnom kapicom iz aluminiuma, pod kom imaju svi patrioti Europe dosta mjesta«. Prvi i jedini put, kad sam ja bio u piramidi, je bilo početkom ljeta na koncertu Bijelog

dugmeta. Ta večer je bila sama katastrofa. Jedini koncert u mojožem žitku, od koga sam išao domom još prije nego je bio završio. Ova piramida za priredbe jednostavno nije koncipirana za rock-muziku, bas se zgubi u višini staklenoga krova, niti palme ga ne moru opet vrnuti u uši publike. Nutri jur svira John Otti Band, Strache angažira ovu grupu svenek za svoje predizborne evenete.

Mi moramo kroz security-kontrolu, kontrola je puno oštira nego kod Bijelog dugmeta. «Hast a Messer oder Pfefferspray?», pita security. Ja ga pitam, da li se šali. Onda vidim dvi škrabljive iz plastike, jedna puna nožev, druga puna paprenih sprayjev. Potom se mora kroz detektore metala kot na letilišču. «Spinnt des Ding scho wieda?»,

komentira security fučkanje jednoga portala, kroz koga ali nijedan nije išao.

Morje zastav, ali Austrija se ne igra

Nutri izgleda kot na rastoku, Heurigenbankerl everywhere. Na svakom stolu ležu črljeno-bijelo-črljene zastave, da svaki ima čim za mahati. Band svenek opet ljude animira, da zgrabu za nje - tako se stalno diže i spušta črljeno-bijelo morje, kot u stadionu - samo da se Austria stoprva sutra igra. Event je pun proturiječja (Widersprühche) - uz zastave ležu na svakom stolu upaljači s natpisom «Bewegung für ein Europa der Nationen und der Freiheit." Patrioti svih zemalj, združite se!

- je neoficijelni geslo priredbe. Gösser-doza stoji 4 eure, to si «mali muž» rado «lajsta». U dvorani

se smi kuriti - zrak je i prez dima jur čemeran, a čim duglje event traje i čim već gosti kuri, tim grozničke nastaje - no francuski žurnalisti, ki su pred svim zbog Marine Le Pen, šefice partije Front nacional došli u Vösendorf, uživaju, da nije čik u ruki prepođan.

Jedna jačka, ku je John Otti Band većkrat svirao, se je zvala *wir sind eine Familie*. Ta familija u piramidi se sastoji pred svim od plavih funkcionalarov svih pokrajina, najveći dio ljudi sigurno nij po prvi put birao plavo; ali s nekim ljudi nismo računali: S jednom homoseksualnom djelačicom u socijalnom sektoru, ali i s nekim bivšimi birači črljenih i zelenih - obadvimi imaju problem s bigunci, sa žurnalisti se svi ne kanu čuda prominati, konfrontirani smo s izrazom «Lügenpresse». Kad je John Otti Band gotov sa svojim programom, nastaju ljudi u hali nervozni. Security spravi uredbu, FPÖ-funkcionari stoju špalir kot na piru. Ovo bi mogla bit scena iz filma. Mužika je najednoč za nekoliko glasnija nego pred tim kad je još svirao John Otti. Heroičan soundtrack spominja na *Lord of the rings*. Bijelo dugme su došli na svoj večer iz pozadine na pozornicu, desni političari denas idu kroz publiku - perfektno inscenirano, svaki gost ima mobitel u ruka i snima, da ov fenomenalan momenat more pokazati prijateljem i postaviti na facebook. Kod nas poznati političari - Strache, Vilimsky, Hofer i Marine Le Pen - su u prvom redu, med njimi security, onda dojde politička B-klaša, a onda mladina svih zastupnih zemalj, da - kako more biti drugačije - maše pojedinimi nacionalnim zastavama.

Svi govori iz istoga pera

Obratan je redoslijed na pozornici. B-klaša počinje s govorima - hektika vlada kod mišpulta, kad su političari zabilje na headsete (slušalice s mikrofonom). Headseti su potrebni, jer se simultano prevadaju govorovi, da publika razumi, ča nje zastupnici imaju za reći. Rumunjski političar govori na Engleskom, ipak sidi vani u auti prevoditelj, čiji glas je puno preslab, da bi se u dvorani dovoljno čuo.

Misljam, da bi se govori svih političarova mogli skratiti na jednoga, ipak ne bi bilo manje sad-

ržaja. Publika ne pazi cijelu dob, ali dostaje, ča kani čuti. Neki citati: „Rumänien geht es seit der EU schlechter.“ - „An eurer Zitze saugen und Blut aussaugen.“ - „Islamisierung.“ - „Überflutung.“ - „Große europäische Bewegung.“ - „Stellen Sie sich vor, man muss ein Land lieben, das von Merkel regiert wird.“ - „Freiheit wiederfinden“ - „Grenzen dicht.“ Meni se čini, da su svi govori iz istoga pera.

Govor pred Stracheom smi držati Marine Le Pen. Nje govor je jedini, ki nije po nimšku, koga ali nijedan ne prevadja simultano. Na velikom video-ekranu stoju podtitule - nisam siguran, da to svi moru čitati. Zbog veličine, naravno. Le Pen je šefica stranke Front nacional - partija ima u frakciji ENF najveć mandatov, naime 20. Front nacional se na primjer izražava protiv multi-nacionalnih-poduzeć, Austrijski desni tu poziciju isto imaju, realpolitično ju ali ne podupiraju (FPÖ je 2014. ljeta u parlamentu još i glasovao protiv otkazivanja poreznih privilegijov za velike koncerne). Ipak publika aplaudira kad Le Pen atakira multije. Najveći aplauz večera ali ne dostaje Le Pen, niti Strache, nego jedan muž, ki uopće nije bio za viditi na pozornici. «Ofer. Vive FPÖ!», čestita Le Pen.

Konstantin Vlašić

KVIZ: A čiji si ti?

Na bazi kratkoga kviza te kanimo zadiliti tvojemu gradičansko-hrvatskomu izvoru. Izaberi odgovore iz trbuha van i iznos bodov na koncu odlučuje, ki tip si.

1. Ki album bi morao dostati najveć hrvatskih grammyjev?

- A: Turbokrowodn - 24/7 (3 bode)
- B: Doris Dragović - single: Tužna je noć (5 bode)
- C: Tambećari - Ti (4 bode)
- D: Severina - Djevojka sa sela (2 bode)

6. Ča djelaš za Vazme?

- A: Jaja krocati, ako imun koli. (7)
- B: Se na Vazmeni tanac veseliti (3)
- C: Dat šunku posvetiti i ekscesivno prestati postiti (5)
- D: Domom odvesti i uživati vrime s obiteljom/familijom (4)

2. Ideš u crkvu?

- A: Samo na pokope (2 bode)
- B: Svenek, još i u Celje (6 bode)
- C: Ako moram farnika zaprili/osloboditi (5 bode)
- D: Samo na Božić i Vazam (1 bod)

7. Kade se najbolje zabavljaš?

- A: Kod vicev u Hrvatski Novini. (5)
- B: Thomas Stipsits - Freibadsong. (7)
- C: Horvathslos - kabaret Christophera Seilera. (2)
- D: U crikvi. (3)

3. Ča je najvažnija točka pri Danu mladine?

- A: diskusija (4)
- B: maša i folklorno otpodne (3)
- C: petak u šatoru (alternativni večer) (2)
- D: subota u šatoru (5)

8. Komu ideš najdraže na piće?

- A: K Filipu u centar, a potom k Tomiju u Anzengruber. (6)
- B: Na bilo ku feštu s tamburicom. Špricer ti se svagdje rači. (4)
- C: Klasiker: Krčma Grandits – Stinatzerhof. (5)
- D: U Kugu na Kobrštofsko pivo. (4)

4. Ako koga pozoveš na piće, kako to gluši?

- A: Hej Fipsi, dva špricere s limunom i jednu John Lemon-flošu. Zapiši u iPad! (5)
- B: Stari, gremo na špricer! (4)
- C: Zwa Sprica pite! (6)
- D: Ja imam samo još «5era». Za meter mi još fali koliko? (3)

9. U rundi s ____ ne-Hrvati će prestatи govoriti hrvatski.

- A: 10 posto (2)
- B: 20 posto (5)
- C: 30 posto (7)
- D: 60 posto (moj dijalekt se ionako ne razumi) (8)

5. Kade si jur ili bi najradje bio doma?

- A: Lorenz-Bobovich-Gasse ili Schwindgasse (6)
- B: Bolje-bitij-pijan-nego-star-allee (3)
- C: U stanu s pogledom na kip (štatuu) Martina Meršića Miloradića (3)
- D: Zečić-put (2)

10. Gradičanski Hrvati ćeđu izumriti ____.

- A: zbog Tamburice (3)
- B: uopće ne (7)
- C: zbog Krowodnrocka (5)
- D: za 50 ljet (6)

REZULTATI

**IZNOS TVOJIH BODOV TI KAŽE TVOJU GRADIŠĆANSKO-HRVATSKU DOMOVINU.
SVI TIPI MORU BITI I MUŽ I ŽENA. SVA IMENA SU SLOBODNO IZMIŠLJENA:**

Typ A (do 34 bodo; idealno: 27)

Polag tvojih odgovorov bi se mogao zvat Jandre Pern-Stauer, ti si jedan član opasnoga kuGAN-Ga. Iako znameda već nisi najmladji, se trsiš tvoju dušu mlado držati: Zato još svenek rado skačeš pred pozornicom ako igraju Turbokrowodn-i Bruiji-cover ili *Bole biti pijan nego star*. Koč-toč s mlađom generacijom na šanku diskutiraš po nekoliki Kobraštofski floša i konkludiraš da je tamburica najveća pogriška Gradišćanskih Hrvatov. Ako je u grupi jedan Nimac, brzo minjaš jezik.

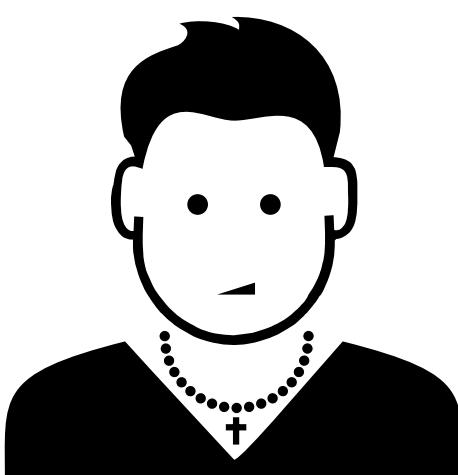
Typ C (43 do 50 bodo; idealno: 47)

Polag tvojih odgovorov bi se mogao zvati Fillipa Čučih-Lyran, najradje se družiš s drugi centarrrr pirati. Ča to znači? Premda ne živiš u Schwindgasse, si barem jednoč u tajednu onde. Utorak na Kolo-probi u centru ne pravaš nikakove note, niti tekst jačak – ti znaš sve napamet, samo neke od starih koreografijov bi morala ponoviti. Konobar Filip podvara tebe i druge tancoše pićem, genijalno funkcioniš «registrierkassa» u kombinaciji s iPadom. Ponekad ne moreš dostati dost u centru, zato se kašnje Tomi u Anzengrubetu i «štamtis» u lokalnu veselu tvojemu pohodu. Na tom stolu diskutiraš s drugimi centarrrr-pirati, je li najnovija teorija o prognosticiranoj smrti gradišćansko-hrvatskoga naroda za 50 ljet zna štimati. Rado se baviš znanstveno, kot svaki član HAKa si i ti napisala završno djelo na fakultetu o Gradišćanski Hrvati, mimo su ali ta vrimena, u ki si se u HAKu angažirala.

Typ D (već od 51 boda; idealno: 58)

Polag tvojih odgovorov bi se mogla zvati Petra Klan-dits. Doma si u Stinjaki, iako nažalost moraš van iz sela za študium. Stinjačko kolo bez tebe ne bi funkcionišalo, sve ljude u selu rado pozdravljaš i oni dobro o tebi mislu. Nažalost ti jezično teško spade ako si zvana Stinjaki – u rundi s drugimi ljudi (iako su samo Nimci) rijetko prestaješ koristiti Stinjački dijalekt. Ipak ti se ne vidi geslo Dana mladine: «Imun koli. Omo tuncat!» Za slučaj, da si ti pri ovom kvizu već od 51 boda dostala, ali do sad još nikada nisi bila na Stinjaki, ćeš si na Danu mladine najti muža iz Stinjaki i se za najkasnije dvoja ljeta za njega udati. Na vašem piru ćeigrati Dražen Zečić ili Doris Dragović (najbolje svi dva skupa). Tvoj muž i ti ćeće imati toliko dice, da ćeće tako peljati pitanje gradišćankso-hrvatskoga opstanka ad absurdum. Hvala vam na spašenju naroda!

Typ B (35 do 42 bode; idealno: 39)

Polag tvojih odgovorov bi se mogao zvati Stipe Weizenfreund. Ti tvojemu kolegu Typ-a A rado da-ješ krivicu, da će nas Krowodnrock sve pod zemlju spraviti – a ako ne, onda barem naše uši kraj spraviti. Puno lipše nek glasne gitare ti zvuči tamburića – ti znaš svaku pojedinu vrst igrati i čuda narodnih jačak još i bez mape svirati. Na Danu mladine ti se najbolje vidi nedilja – dakle maša i folklor. Da onde sve bude tiptop, pomazeš pri noćnoj akciji i u pogibelnom stanju (špriceri su arktično mišani) nositi altar s crikve u DM-šator. Začimaš ključ za crikvu već ne znaš točno, ali bio ti je jur većkrat na korist za ku-tu polulegalnu protestnu akciju...

Kviz: Klanst Milena Vlašić,
Karol Kamenosarov

KOMENTAR: REGISTARSKA KASA

Nije novac sve, ali pokreće ili koči

Komentar - Nije novac sve, ali pokreće ili koči - registarska kasa

Svako društvo u Austriji živi od jake podrške svojih članova, pa tako i posebno društva u gradišćanskohrvatskoj sceni. Bez dobrovoljnog rada i finansijske podrške bi za puno ljudi u današnjem vremenu teško bilo održati naš jezik, kulturu i našu povezanost u gradišćanskoj sceni. Je li to bilo kulturni centar, amatersko seosko kazalište, predavanja, i svakakve druge priredbe – financije i ljudi koji se za njih brinu su uvijek jedan bitan faktor. Novac pokreće svijet – ali sami novci ne mogu ništa. Ne samo zato da ti ljudi možda i sami investiraju novce, nego i vremena da nađu sponzore i za organiziranje cijelog knjigovodstva i sadržaja projekta. Odbornici i funkcionari često sa svojim imenom i kredibilitetom jamče za ispravnost i ravnotežu. Ti ljudi se često drže u pozadini i njihova „hvala“ su uspješne priredbe i projekti. Samo imenima tih angažiranih ljudi bi napunila više od ove stranice. Ove ljudi svako društvo treba, inače bi mogli zatvoriti sva naša društva – na veliku štetu naše narodne grupe.

Trebamo registarsku kasu ili ne?

Nedavno su savezni zakoni izazvali veliku nesigurnost, zbog čega bi već teška situacija za neka društva mogla postati još teža. Nesigurnost se širila, jer nema svatko poznanika ili poznanicu koji je porezni savjetnik a informacije na internetu su nejasne ili zbušujuće za nestručnjake. Barem smo mi to tako doživjeli. U cijelom austrijskom društvu se je također širilo nezadovoljstvo, da se zbog nekih društava koja možda iskorištavaju sistem, stavlja «kamenje na put» opće korisnih društava (gemeinnützige Vereine) koji ne prave profit. Srećom je politika uvidjela neke greške i odlučila nova pravila koja su olakšanje za društva.

Ovdje kratki pregled*:

- Opće korisna društva (gemeinnützige Vereine) i društva kao što su to ognjoprinci (Körperschaften öffentlichen Rechts) smiju provesti priredbe (npr. fešte) u trajanju do **72 sata u jednoj godini** uz porezne pogodnosti (=registarska kasa nije potrebna)
- Pravila koja se odnose na trajanje priredbe i promet (Umsatz, do 15.000€ samo za političke partije) vrijede za njihovu **najmanju organizacijsku jedinicu** (npr. kotarska/seoska jedinica ili sekcija)

- Kod dobrovoljnog rada ljudi koji nisu članovi treba se kod takvih priredaba osigurati da društvo ne izgubi svoje porezne pogodnosti

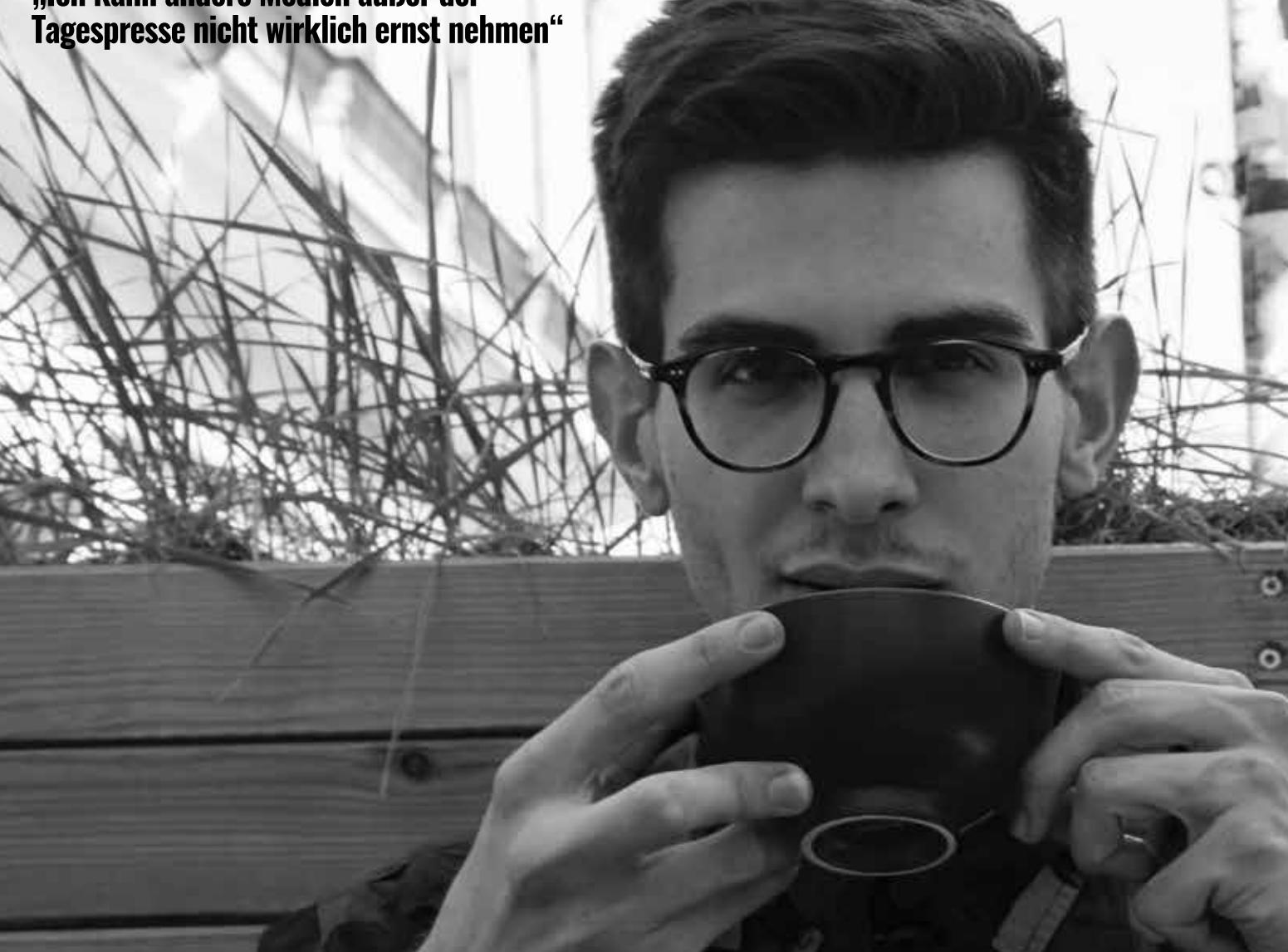
Ste vi imali iskustva s ovom tematikom? – Pišite nam: info@hakovci.org

- Izvor: SWK-Heft 20-21, 15.Juli 2016 – Više informacija na www.bmf.gv.at

Komentar: Davor Frkata

Sebastian Huber

„Ich kann andere Medien außer der Tagespresse nicht wirklich ernst nehmen“

Satira - u slobodnom svitu već obljebljena nek ikad

Novine *die Zeit* su pred kratkim izdale jedan atlas o demokraciji – on kaže: Premda je manje konfliktov na svitu, je manje zemalj, u ki vlada prava demokracija. U zadnji ljeti se je na primjer Turska, Poljska, Ukrajina, Ugrska razvila u krivi smijer. Čim manje je demokracije, tim već se koristi humor, a u medija pred svim satira i parodija. Pitanje je, je li vlada u restriktivni zemlja takoča onda uopće još dozvoli. Jedan rezultat takovih gibanj je, da se u slobodni demokracija sve već emitiraju satirični formati – isto kot rezultat brzih online-medijov.

Neki poznati zastupnici su u Francuskoj časopis *Charlie Hebdo* (od atentata na njega su karikature u cijelom svitu poznate), u SAD-u (USA) imaju John Olivera, ki je zapravo Britanac, ali ipak host

US-emisije *last week tonight* – u njoj s humorom obdjela velike teme: od Donalda Trumpa, prik zdravstvenog sektora i infrastrukture u Ameriki, sve do športa – a to u dužički prinosi, ki na kraju čudakrat i predlažu šalna rješenja problemov.

U Njemačkoj se kašperl nacije zove Jan Böhmermann – *njegov neo magazin royale* se je razvio od male online-emisije zbog vjerne publike do emisije na televiziji, ka se petak oko polnoći kaže na ZDF-u. U njoj regularno medijalni svit stavi na glavu. Ili izjavi, da...

- ...je on zapravo dočarao srđnji prst u jedan govor Varoufakisa, bivšeg ministra za financije u Grčkoj, kad je rekao «stick the finger to Germany». - ...je on umotao izmišljenoga kandidata u RTL-emisiju *Schwiegertochter gesucht*. Naime toga, ki je med gledatelji bio najveć obljebljen.

- ...ima Erdogan najradje sex s kožami i kot hobby tlača manjine (unterdrücken). To je Böhmermann rekao u kontekstu jedne pjesmice („Schmähkritik“), u koj je kanio pokazati, kade ide humor pre daleko. Sad čeka sudski postupak na njega, tužio je Böhmermanna Erdogan himself, a Merkel je to dozvolila.

U Austriji imamo online-časopis *die Tagespresse*, ka i naš mali austrijski svit dnevno obrne tako kot je autorom člankov pravo. Jedan od njih – Sebastian Huber – se je s *Novim glasom* sastao na intervjusu. U njem se čudi, da je još nijedan nije tužio pred sudom i objašnjava, ča publiku čeka u Rabenhofu pri *Tagespresse-show-u*. Pokusili smo prevoditi intervjusu, jer Huber ne govori hrvatski, ali vrijeda vidili, da bi onda i zgubio šalan aspekt.

Mittwochnachmittag – 1070 Wien. Sebastian Huber, einer der drei ständigen *Tagespresse*-Autoren, bestellt bei dreißig Grad einen Grüntee. Das Satireportal *Tagespresse* wächst – im September kommt ein Kabarett in den Rabenhof, eine ORF-Kooperation im Fernsehen soll zustandekommen. Dass gelungene Satire viel Zeit beansprucht, merkt man daran, dass Huber während des Interview zehn Whatsapp-Nachrichten seiner Kollegen bekommen hat. So kommen die guten Witze raus. Pausenloses Tüfteln an der Pointe, bis sie sitzt. Viele der Pointen, die nicht zu *Tagespresse*-Artikeln weitergeschleift werden, veröffentlicht Huber via Twitter.

NG: Ihr Satiriker gebt gern treffsichere Prognosen ab. Was passiert als nächstes in der Türkei?

Huber: Ich glaub, dass die Türkei jetzt alle Taxifahrer – also alle Akademiker – aus Wien abzieht und wir einen Engpass bei Taxifahrern kriegen und das wird zu weiteren Verwerfungen führen in den Beziehungen zwischen Österreich und der Türkei, wenn bei uns einfach niemand, der eigentlich hoch qualifiziert wäre, durch die Gesellschaft gezwungen wird, Taxi zu fahren. Das könnte problematisch werden.

NG: Wirst dann auch du Taxi fahren?

H: Wir fahren tatsächlich alle drei Taxi – ja, das ist unser Hauptjob.

NG: Ist das die Begründung, warum bei euch auf der Seite steht, man möge seinen Ad-Blocker deaktivieren, damit die hungernden *Tagespresse*-Autoren etwas zu essen bekommen?

H: Wir haben leider selber unseren Ad-Blocker eingeschalten, wenn wir auf unsere Seite gehen. Da sind wir inkonsequent.

NG: Wenn du meinst, ihr habt momentan eine stressige Woche. Woran liegt das?

H: Das liegt derzeit daran, dass wir *Tagespresse*-Kabarett fürs Rabenhof-Theater entwickeln und wir haben die erste Buchversion geschrieben und sind grad am Überarbeiten. Jetzt wird im August produziert und am 20. September findet die Premiere statt. Dementsprechend unter Strom stehen wir gerade.

NG: Ist es mehr als ein Ö1-Moderator, der eure Artikel verliest?

H: Ja, es ist tatsächlich ein Newsroom auf der Bühne, mit Einspielern von Außenreportern. Es wird wirklich eine Achterbahnfahrt der Emotionen und wir arbeiten gerade an neuen Texten und wollen unseren Lesern etwas Neues bieten. Wir waren eigentlich schon fertig, aber wegen der wiederholten Stichwahl mussten wir alles über den Haufen werfen. Es wird mehr als nur reine Präsentation der Texte. Einspieler, neue Rubriken, berührende Porträts.

NG: Damit wird die *Tagespresse* auch zu etwas Angreifbarem, oder? Machst du da mit auf der

Bühne oder ist es nur Ö1-Nachrichtensprecher Paul Kraker?

H: Wir treten da nicht in Erscheinung, weil's medienethisch bedenklich wäre – wir wollen uns auf das klassische Kerngeschäft des Journalismus konzentrieren und halten uns bei so künstlerischem Schmafu im Hintergrund. Paul Kraker wird neben unseren Außenreportern auf der Bühne sein.

NG: Ist euer Tagesgeschäft mittlerweile höchst professionalisiert? Ihr habt ein Büro im 7., macht Artikel für Werbekunden, die dann unter „bezahlte Anzeige“ aufscheinen. Wächst die *Tagespresse* so vor sich hin oder ist schon ein Maximum erreicht?

H: Wir schaffen es gerade zu dritt. Das Ziel ist natürlich, dass wir weiter wachsen. Wir haben jetzt die 300.000 Likes bei Facebook erreicht und glauben, dass es für Österreich ziemlich schwer werden wird, da noch weiterzuwachsen. Dereit geht sich's noch aus zu dritt. Aber wer weiß, was passiert? Wir haben eh überlegt, ob wir Praktikanten ausbeuten sollen, wie das eigentlich als etablierter Medienkonzern in Österreich gemacht werden muss, um akzeptiert zu werden. Da könnte auch was kommen. Und dass wir mehr Artikel aus der APA reinkopieren. Also wirkliche Professionalisierung, um auf Augenhöhe zu kommen mit derstandard.at, hätten wir uns gedacht.

NG: Ihr habt ja schon mehr Likes als derstandard.at.

H: Ja, zu Recht. Weil wir auch richtigen Journalismus machen und nicht nur Sachen online zusammenkopieren oder einfach irgendwelche Sachen erfinden. Da sind wir ihnen einen Schritt voraus. Aber es ist trotzdem gut so: Immer so ein bisschen Konkurrenz zu haben – auch von kleineren Medien wie *diepresse.com* – das hält uns einfach frisch.

NG: Wie viele Wuchteln musst du im Monat schieben, damit du halbwegs davon leben kannst?

H: Pfu. Die Quantität ist es nicht. Es kommt darauf an. So dass von allen zehn Ideen, die man hat, eine möglichst gute dabei ist. Zumindest ist es das, was ich mir denke. Egal, wenn Ideen nicht so gut sind. Du musst halbwegs eine Regelmäßigkeit reinbringen. Und es ist gar nicht so leicht von der Themenlage. Wenn du so monothematische Medienberichterstattung hast wie: Jetzt berichten drei Monate alle Medien über Griechenland, dann alle über Flüchtlinge. Es ist schon eine Herausforderung, einen frischen Zugang zu finden, wenn du den zehnten Flüchtlingsartikel schreibst. Also da stehen wir ab und zu da und denken: „Jetzt könnte wieder etwas anderes passieren.“

NG: Machst du abgesehen vom Satirischen auch noch journalistische Tätigkeiten?

H: Ja, ab und zu fürs *Fleisch*-Magazin, aber das ist nicht journalistisch, sondern das sind eher Es-

says oder solche Geschichten. Aber so klassischen Journalismus hab ich für mich abgehakt und ich kann andere Medien außer der *Tagespresse* nicht wirklich ernst nehmen. Wenn ich mir so *Falter* oder *Profil* anschau, das sind eher so Nice-to-have in der Medienlandschaft. Es ist immer ganz nett zu schauen, was sich die immer einfallen lassen. Wie „Homöopathie ist der neue Krebs“ oder so ein *Profil*-Cover. Das ist schon ganz witzig, die Kollegen. Warum trinke ich eigentlich Tee?

NG: Heiß?

H: Ja, die Beduinen machen das auch. Ich versuche so einen Beduinen-Lifestyle zu leben. Aber dieser Tee war einfach ein Fehler. Ich neige zu Fehlkäufen.

NG: In der abgedrehten *ORF*-Satire-Sendung *die 4 da* gibt's eine Folge, die heißt „der vierte Mann.“ Da geht's um eine frei erfundene, österreichische Medienwelt, in der zum Beispiel ein rumänischer Transvestit gesteht, er sei die Figur hinter Grasser und Fiona und habe sie gemeinsam gespielt. Wie unterscheidet sich die Welt, die da dargestellt wird, von deiner?

H: Die österreichische Medienlandschaft ist so ein Witz, dass die Fallhöhe nicht hoch genug ist, dass man Satire daraus macht. Man muss nur nachschauen, wie die Zeitungen arbeiten. Es ist halt lustig, wenn man so Journalisten auf Twitter folgt. Ich denke mir: „Wie soll ich daraus noch Satire machen?“ Die machen's einem echt schwierig, dass man sie jetzt angreift, weil sie meistens schon die eigene Parodie sind. So viel schreiben – durch die Schnelllebigkeit der Online-Medien – da brauchst fast keine Satire mehr drüber machen. Obwohl *die 4 da* eine coole Satire getroffen haben, aber ich glaub, das hat fast mehr Doku-Charakter. Ich glaub, das ist schon sehr gut getroffen, von dem her, wie's wirklich ist.

NG: Korrigier mich, wenn ich falsch liege. Dein Kollege Jürgen Marschal schreibt für *Willkommen Österreich*, du selber für *Postillion*, *Puls4*, *Hoanzl*. Habt ihr nicht fast ein Monopol auf Satire in Österreich und was, wenn das gebrochen wird?

H: Monopol auf Online-Satire, glaub ich, haben wir mit der *Tagespresse* auf jeden Fall. Es gibt immer wieder kleinere Seiten, die das auch probieren. Da ist es schwierig, wenn du ein Medium hast, das so groß ist. Aber es steht jedem offen. Wenn das Monopol gebrochen wird, hmm... es gibt in Deutschland abgesehen vom Online-Medium *Postillion*, *die Titanic*, die DAS Satire-Magazin sind. Aber abgesehen davon gibt es auch nicht so eine Diversität in Deutschland. Das neigt eher noch zur Monopolisierung als andere Nischen. Wenn jemand bessere Ideen hat als wir, dann kann das Monopol sicher gebrochen werden.

NG: Aber wenn ihr die gängigen Fernsehformate, die mit Schmäh arbeiten, mit Witzen auffüllt – kommt euch vielleicht niemand in die Quere.

H: Wir suchen ab und zu ja auch Autoren. Und es ist gar nicht so leicht, welche zu finden. Wer könn-

te das jeden Tag machen und nicht nur so eine Idee im Monat? Das ist leider – eh wie im Journalismus auch oft – wenn du den genau Einen suchst, der zu dir passt als Medienhaus. Dann ist das oft nicht leicht.

NG: Wann wird die *Zeit im Bild* durch eine *Tagespresse-Show* abgelöst? Wie bewertest du den Zustand der TV-Satire in Österreich? Ist Österreich zu klein für Satire?

H: In erster Linie zu wenig mutig. Man müsste Geld in die Hand nehmen und was machen. Da sehe ich eher Vorsichtigkeit und sehr, sehr lange Vorlaufzeiten, bis irgendwas passiert. Und ich glaub schon, dass eine Satiresendung wie das *neo magazin royale* auch in Österreich bestehen könnte, die Frage ist, welcher Sender wird das mal angehen. Es werden acht Sachen probiert, die so halbherzig sind. Man müsste echt sagen, man geht aufs Ganze und riskiert einmal was.

NG: Aber *Willkommen Österreich* ist auch schon zu einem lieblos produzierten Format verkommen. Schaust du das noch?

H: Ich schau's schon. Ich bin einfach Fan von Sternmann und Grissemann. Klar würd's dem Land guttun, wenn's eine Sendung gäbe, die auf die neue Generation zukommt und auf Themen, die sie bewegt. Themen wie Pokemon und nicht immer nur blablabla Politik, sondern wirklich wichtige Themen: Segways, Pokemon, Tinder.

NG: Zählt Norbert Hofer nach deiner Definition noch zur neuen Generation, wenn du ihm nicht abkaufst, dass er sein erstes Pokemon gefangen hat?

H: Ich glaube, dass das wirklich am Tempelberg

stattgefunden hat und trau mich zu sagen, dass Norbert Hofer in seinem Leben noch kein Pokemon gefangen hat. Das ist einfach Inszenierung pur. Und das ist wirklich in seiner Phantasie am Tempelberg passiert. Er muss sich schon mehr anstrengen, dass man ihm solche Lügen abkauft.

NG: Seid ihr schon oft angezeigt worden? Ihr behauptet, der Nationalratsabgeordnete Markus Franz sei vom IS und sein arabischer Name sei Abu al-anal.

H: Im Falle von Marcus Franz – sein korrekter arabischer Name ist Abu al-anal. Das haben wir einfach mit Google Translator übersetzt. Das heißt, die Klage wäre dann weiterzureichen an Google. Wenn da ein Fehler passiert ist, nehmen wir das natürlich zurück. Fehler passieren in der redaktionellen Arbeit. Sonst sind wir bei Klagen relativ gut aufgestellt. Wir haben einen Medienanwalt. Wir kriegen halt viele Hassbotschaften, solche Mails wie: „Erdogan wird euch ficken.“ Aber so wirkliche Konsequenzen sind daraus noch nicht entstanden. Also Erdogan hat uns jetzt noch nicht gefickt.

NG: Habt ihr dann Angst vor Veröffentlichung der einen oder anderen Headline?

H: Wir haben eine sehr hohe Schmerzgrenze und ab und zu gestehen wir uns ein „das ist ein bisschen too much.“ Aber es passiert uns regelmäßig, dass wir Sachen veröffentlichen, die wir alle drei als viel harmloser einschätzen, als sie aufgenommen werden. Aber das ist dann das Problem der Menschen, die das falsch aufnehmen. Wir können nicht jeden Witz erklären und immer, wenn es ein bisschen übers Ziel hinausschießt, uns rechtfertigen. Das machen wir nicht. Die Leute müssen das mit sich selbst ausmachen, wenn sie wirklich wegen eines Witzes wütend werden und nicht wegen eines tatsächlichen Missstandes.

NG: Du hast an der FH Wien Journalismus studiert, den Humor kannst unmöglich von dort haben. Wo kommt der her? Hast du als kleiner Bursch an Muttertag statt Gedichten, den Steinscheißer-Karl-Pakt vom Hader vor deiner Mama rezitiert?

H: Ist zwar ein Klischee, aber humorvolle Menschen sind innerlich tief drinnen sehr traurig. Und die FH Wien hat mich innerlich schon sehr gebrochen, durch den ganzen Vibe der Wirtschaftskammer ist innerlich in mir fast alles tot. Ich kann es allen jungen Menschen, die Satiriker werden wollen, empfehlen dass sie sich dort ordentlich traumatisieren lassen. Das sind die besten Startvoraussetzungen für den Beruf.

NG: Eine Rückkehr in den Journalismus ist für dich undenkbar. Was ist dein nächstes Ziel vong life her? Ins EU-Parlament wie Sonneborn?

H: Was haben wir für Ziele bei der *Tagespresse*? Ich glaub, das nächste Ziel kann nur sein, dass wir eine riesige politische Bewegung lostreten, das wäre geil und ein Ziel. Aber wir planen nicht so langfristig. Wenn Norbert Hofer Präsident wird,

hoffen wir, dass es im Arbeitslager schnelles WLAN gibt und mehr Wünsche haben wir für die Zukunft nicht. Langfristiges Denken ist ziemlich out, die großen Themen sind schon vorbei. Klimawandel, der Zug ist abgefahren – der Planet ist kaputt. Wir denken in kleinen Dimensionen: Likes bekommen. Dinge, die wirklich wichtig sind. Seltene Pokemons.

NG: Woody Allen geht für sein kreatives Pensum unter die Dusche. Was machst du?

NG: Es gibt böse Zungen, die behaupten, dass wir Drogen nehmen. Das möchte ich an dieser Stelle zurückweisen.

Das ist eine unglaubliche Unterstellung. Ich denke, das beste ist einfach leichte Gartenarbeit, um den Kopf freizukriegen, mit Freunden Fahrrad fahren. Aber wirklich so beruhigende, monotone Tätigkeiten. Wir haben im Büro eine Dachterrasse, dort kann man Blumen gießen. Aktivitäten, wo die Ideen sprudeln.

NG: Sagen wir, Hofer wird Präsident, ihr müsst nicht ins Arbeitslager. Was für ein Portrait wird bei euch in der Redaktion aufgehängt?

H: Ich glaub, das von Hofers Kater Robi. Er hat bei uns in der Redaktion eine Wahnsinns Fangemeinde. Er ist ein Wahnsinns Typ. Der kommt gleich neben das Portrait von Erdogan, den wir auch sehr schätzen.

NG: Würdest du's schaffen ein Interview mit Hofer zu führen?

H: Wie? Ihn tatsächlich interviewen?

NG: Ja.

H: Ich glaub, ich würde einfach die Geduld verlieren, weil er einfach jede Antwort erfindet. Ich wär da sehr ungeduldig.

NG: Wie viel müssten wir euch zahlen, damit ihr einen lustigen Artikel über die Burgenlandkroaten schreibt?

H: Zehntausend Euro.

NG: Könnt sich mit den Förderungen ausgehen.

H: Was gäbe es da für Themen?

NG: Das Problem ist, dass Darabos und Berlakovich nicht mehr in der Bundesregierung sind. Jedenfalls – seither ist mir aufgefallen, ihr habt so gut wie keine Artikel, die aus dem Burgenland sind.

H: Wir haben jetzt die *Salzburger Tagespresse* und die *Tiroler Tagespresse* gestartet. Wir versuchen alle Bundesländer zu erreichen. In Tirol hast du zum Beispiel kein Medium, über das du dich unabhängig informieren kannst. Wir versuchen solchen Ländern einen Anschluss an die Welt zu geben.

intervju: Konstantin Vlašić

BURGENLAND

KROATISCH als Pausensprache

DAMIT AUCH DU
INTERKULTURELLE
KOMPETENZ
ERWIRBST

SEIT
500 JAHREN
BEWÄHRT

DIVERSITY FESTIVAL 2016. u Moskvi pod geslom Manjine na pozornici

Od 7. do 14.8.2016. se je u Moskvi održao po drugi put takozvani Diversity festival (Festival raznoličnosti). Organizirao ga je MEN (Mladina europskih narodnosti) skupa s JDR (Mlada organizacija Nimcev u Ruskoj) i DJO (Društvo mladih Nimcev u Evropi). Oko 100 sudionika iz cijele Europe je u ovom tajednu moglo zbirati med različnim djelaonicama: tancanjem, kazališćem, jačenjem, scenografijom i fotografiranjem pak filmanjem. Gradiščanske Hrvate i Hrvatice su zastupali Davor Frkat, Diana Jurkovits, Viktorija Kuzmits, Maria Kornfeind i Nataša Sarić.

Naša priprava je počela jur 2 mjeseca praje, jer vizu za Rusku dostati nije tako lako kot bi se moglo misliti. Uz sve moguće formulare, osiguranja, slike i potpise je morala i službena pozivnica biti do zadnje točkice korektna. Na koncu smo još tribali termin na veleposlanstvu, da bi sve to mogli predati. Kad smo pak izvidili, da je do konca jula samo jedan sloboden termin, smo se odvezli u Solnograd, da bi na vreme dostali naše vize. Koncem konca smo ipak uspili i se mogli отправiti na put. Odvezli smo se dva dane praje nego je počeo festival, da bi si mogli pogledati prelipu Moskvu, ka ima skoro 2 pute toliko stanovništva kot Austrija. Bili smo srišni, da znamo hrvatski, ar s engleskim ili nimškim jezikom uopće niš nismo mogli početi. Oduševljeni smo bili o znamenitosti ke smo si pogledali, a malo začudjeni o od sebe razumljivoj prisutnosti policije, vojske i security-jev, ki su teško naoružani „pazili da nam se niš ne stane“. No, pogledali smo si i noćni žitak Moskve, a tužni smo bili kad u pola šest jutro nismo mogli na Črljeni trg ar je bio zaprt!

Počeo je festival, a s tim djelaonice. Kod jačenja su se sudioniki naučili narodne jačke različnih manjin, a kod tancanja med ostalim tance Nimcev u Ruskoj, Vlahov u Rumunskoj i Gradiščanskih Hrvatov. Kazališna djelaonica se je bavila apstraktним pojmi kotno graditi moste, diskrimi-

nacija, povjerenje i raznolikost. Člani djelaonice fotografije i filma su pratili cijeli projekt i za predstavu priredili filme u pozadini. Načinili su i film kot sažetak seminara. Djelaonica za scenografiju je šila kostime, priredila rezvizite i dekoraciju za prostorije eventa.

Milena Olip, koruško-slovenska režiserka, je sve te dijele spojila u jedan skupni program ki se je na zadnji večer predstavio brojnoj publiku ka je bila oduševljena.

Uz te djelaonice se je sudionikom nudilo peljanje kroz Moskvu i takozvane „tematične diskusije“, kade su sudionici na inovativne načine obdjelali manjinsko-političke teme. JDR je slobodno vrime intenzivno oblikovao skupnim tancanjem i igranjem. Još i na skupno tjelovježbanje rano jutro nisu pozabili.

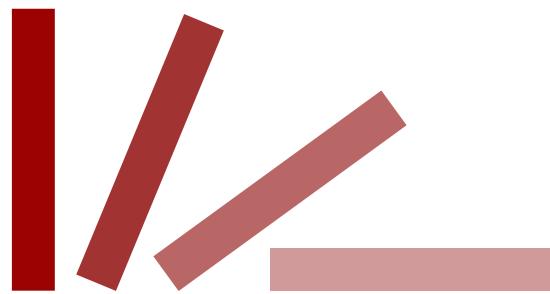
Hakovci i Koruški Slovenci su uz to imali razgovore za jesenski seminar pod gesmom Rušiti zid(ov)in)e, koga čedu skupa održati od 26.9. do 2.10.2016. u Livki. Veselimo se jur na dojdući Diversity festival 2017. kod Kašubov u Poljskoj!

Funfacts:

- Vožnja taksijem od letilišća u grad za vrime rush hour nije spameretna- dura 2 ure umjesto 35 minuta.
- Salata prez mesa ili ribe nije salata.
- Nimci u Rusiji rado skupa prebavu slobodno vrime tancanjem na nimške „šlagere“ s koreografijom. Imaju još i ženu namješćeno ka to pelja.
- Po programu ki dura do 22:30 je čas za spati!
- Oh Susanna, wunderschöne Anna ima najmanje 13, ne za dicu dozvoljene kitice!
- Ruskinje se zovu Masha, Dasha ili Nastja.

Maria Kornfeind, Diana Jurkovits

RUŠITI ZID^{OV}_{IN} BREAKING WALLS

Morebit si jur već puti vidila/vidio slike hakovcev kako putuju po cijeloj Europi, ili čuo/čula zanimljive povidajke o tomu? Sad imaš priliku da sam/a sudjeluješ!

Po prvi put će se ovo ljetno održati jesenski seminar Men-a (Mladina europskih narodnosti) u Gradišcu, koga organizira HAK skupa s KSŠSD-om (Klub slovenskih študentic i študentov u Beču) u Livki.

Seminar, pri kom će sudjelivati oko 90 mladih ljudi (16-25ljet) iz cijele Europe, stoji pod geslom Rušiti zid(in/ov)e - Breaking walls; u okviru toga kamo upozoriti na probleme i skrbi mladih članov manjin, s kimi su još dandanas konfrontirani, i „rušiti“ interkulturalne zidi i predrasude.

Uz 4 različne djelaonice i fuj šoaf program (Exchange Market, #Diversity Connects kampanja, slovenski & hrvatski tečaj, itd.), ćemo se i voziti na izlet u Beč, pojti na kušanje vina i na koncert u Kugu.

Ako kaniš i ti biti dio ovoga pregajl seminara, imaš pitanja ili kaniš imati daljne informacije - onda se javi kod Hak-a, pod mail adresom info@hakovci.org.

Najaviti se moreš do najkašnje 28. 08. 2016.!

Veselimo se na te!
HAK, KSŠSD & MEN

**26. 09. 2016. - 02. 10. 2016.
LIVKA**

POŠTA NA WG

HAKOVSKI VEČERI 2016

07.10.

Semester opening
Jay Bow

03.11.

■ Predavanje: Kada ćemo izumruti?

01.12.

Božić u Kartonu

LJUBAVNO PISMO NA STINJAKE

Stinjaci to su naše obljudljeno selo s kim povezujemo domovinu i diboku ljubav. Ali kako najbolje opisati Stinjake i svoj čar? *Stinjaci su lipo selo na brižiću zgradjeno:* Ta jačka je zapravo jur uvadila sve ča se mora znati o arhitektonskoj pojavi Stinjakov. Ima lipih i ružnih stanov i uglavnom izgleda otprilike isto kotno svaka druga općina u ovoj krajini. Ali za sve one, za ke je Pisani brig previsok i neprebrodiv da bi većkrat došli na jug, kratki zemljopisni uvod.

Stinjaci su selo u južnom Gradišću s 1400 stonvnic i stanovnikov, ali ne nahadjaju se u Vlahiji niti u blizini Pinkovca, nego skupa sa Stinjačkim Vrhom na štajerskoj granici. Zapravo su se Stinjaci, kako se mi sami zovemo (Stinjačani stoji samo u rječniku), naselili med Nedavom i Birtom, kade su samo kratko ostali i su se preselili na ov mali brižić. Tamo su onda novo osnovali selo Stinjaci, ko se prvi put spominje 1576. Najstariji dio je istočni dio sela, zvano *Mötski krāj*. Onde se i dandas nahadja crikva, škola, čuvarnica, općinski stan kotno takozvana *stāra škola* u koj će biti kemp za prespavanje. Krajina okolo glavne ceste se dijeli na *gorājski* i *dolājski krāj*. U *dolājskom kraju* će se onda u našoj *hali* svečevati a i seoski muzej, mjesto otvaranja, se onde nahadja.

O imenu i o porijeklu Stinjakov postoju različne teze. Jedna je, da su se Stinjaci doselili od grada Steničnjak u blizini Karlovca. O Karlovinja i rado jačimo (*Lipe jesu Karlovinje*). Ali nisu samo Karlovinje lipe nego i Stinjačke i Stinjaki. A još su lipi u našoj predivnoj nošnji. *Vināc, plieće i šalinske kikle* ali i *kitica, frul i šari rupci* činu svaku Stinjačku i svakoga Stinjaka osebujnom i osebujnim. Stinjaki su naime bili tršci i su se bavili blagogojsvom, za ko su bili prik granic poznati i su od svih njevih putovanj doprimili nekoliko novih kusicev rub, ki su kroz ljeta upotpunili stinjačku nošnju ka je definitivno jedinstvena na našem području i ku mi s gizdavošću nosimo.

Na Stinjaki se uglavnom očuvalo čuda toga, ča je u drugi seli skrsnulo jur u zadnjem stoljeću. Čuda, ča nas razlikuje od drugih, a ne samo naš jedinstveni i jako simpatični govor o kom smo pisali u

KIS - Kulturna inicijativa Stinjaci, autorica članka je odzad na livo

Luka Gašpar rado gleda basketball ili ptice

zadnjem izdanju. Naša krocana jaja se prodavaju po cijeloj Austriji ali i sam naziv se za vreme Vazma uvik širi u socijalni medija zahvaljujući snimki na youtubeu. Rado čuvamo i svečujemo naše fešte. Najbolji primjer za to je vjerojatno stinjačka svadba, priredba i *highlight* priredab za cijelo selo. Svi ki su jur jednoč bili *svādbu glet* ili veljek *maskirani kot loafni* čedu potvrditi to jedinstveno raspoloženje kod tancanja pred krčmom i lipu čut biti dio toga burnoga jata ljudi ko svatove gleda. A svi ki su sami jur jednoč bili *posnāšnica ili stočilo* se cijeli svoj žitak rado spomenu toga doživljaja. Ali nisu samo *posnāšnica ili stočilo* lipo obučeni na svadbi. Suprotno, lipi rubi igraju važnu ulogu. Osebujno za svetačnosti, ali i za nediljnju svetu mašu si Stinjaki rado kupuju nove i moderne rube.

Zvana toga su Stinjaki vjerne hodočasnice i hodočasniki, ki jur prik 200 ljet idu u Celje ali i u ta sela u ki gostuje Putujuća Celjanska Marija. Na ti shodišči nastanu najbolja prijateljstva i vlada jako pozitivna štimunga ka se na stinjačka mjesta zbivanja prenaša. Za starije generacije je to sigurno cimitor, *citir* kako ga mi zovemo. Onde se ljudi sastanu i tročkaju a na vikendi se strefu

po krčmå, kih je još uvik prilično čuda, naime pet. Na Stinjaki ada sve malo drugačije biži a to, po našem mišljenju, u pozitivnom. Morebit su ljudi zato tako častohlepni, jer imaju tu čut da su drugačiji. To pelja do toga da je čuda Stinjakov na političkom i kulturnom području uspješno aktivno i rado spominjaju svoje domaće selo tako da je sam naziv Stinjaki poznat u cijeloj Austriji. Stinjaki imaju jako veliku čut povezanosti i pri-padnosti prema selu ali i prema ljudem ki onde živu. Društvo je naime jako veselo i emocionalno. Zato rado svečujemo i to sa svim srcem, dušom i tijelom našim. Te osebine nas predestiniraju za nezaboravljive večere i noći, ke uopće nisu tako tužne kot to tako rado jačimo. Ali osvidočite se jednostavno sami i dojdite da nas bolje upoznate i s nami svečujete.

Dojdite, osvidočite se i stinjačimo si!

Tekst: Theresa Grandits, KIS

Opća Opasnost

Rock-sastav Opća Opasnost nije jako poznat u Gradišcu. Škoda, ovi muži iz Županje u Slavoniji sviraju šarolik repertoar rock-glazbe početo od hardrocka do balade. Ime grupe dotiče od vremena kad je bend osnovan: 1992. bio je boj. U Županji vladala je opća opasnost.

Centralna osoba grupe je jačkar/pjevač Pero Galić. On nije frontman ki samo više svoj vokal u mikrofon dosljek gitara svira, on vlasta svojim glasom i još i unplugged začara punu dvoranu (vidi link: dodiljenje PORINA).

1993. izašao je prvi album ki je nosio ime benda. Ov album ali nije bio komercijalan album. Prvi komercijalni album bio je «Treba mi nešto jače od sna», a jačka po koj je imenovan album je i danas jedna od najpoznatijih ovoga sastava. Ovom pločom bend postaje i sve popularniji. Slijedu Amerika (1995.) i Ruski rulet (1997.).

Koncem milenija rock glazba nije najpopularniji žanr. Nisu našli rješenje kako da bi spojili mainstream bez da izdaju muzički izraz komu su sve neki bili vjerni. Tako su odlučili da se povuču iz scene, ali bend nisu raspustili iako je pjevač Pero Galić med 2002. i 2007. ljetom jačio u bosansko-hercegovačkom bendu "Divlje Jagode". 2002. i 2005. su imali neke male javne nastupe. 2008. je Opća Opasnost svečevala comeback best-of al-

bumom i DVD-produkcijom. Potpuno novi album «Vrati se na svijetlo» je izlazio 2011. Najnoviji album se zove «Rocker ... to sam ja» i je izašao 2014. Nastupili su kao support bend pred nastupom grupe Whitesnake 2008., grupe Uriah Heep 2009. i grupe Bon Jovi 2011.

Jur dugo su pokusili neki bivši aktivni član HAK-a osvdočiti odbor, da Opća Opasnost nastupi na Danu mladine. Brati Wagner su se na Špancirfestu u Varaždinu mogli osvdočiti od kvaliteta benda kad nastupa uživo: Još bolje nego na snimki u studiju.

Dojdite na Dan mladine i osvdočite se sami. Neće vam biti žao!

§Pero Galić – vokal

Slaven Živanović "Žiža" – gitara

Igor Kolić – bas gitara

Vlado Soljačić "Sojka" – girata i prateći vokal

Josip Kamenski "Kameni" – bubnjevi i prateći vokal

Branimir Jovanovac "Bani" – klavijature i prateći vokal

Tekst: Florian Wagner

Pero Galić – Pobjego sam (Porin 2012. – uživo)
<https://www.youtube.com/watch?v=nJhbethRp1Q>

Opća Opasnot – Vrati se na svijetlo (2011.)
<https://www.youtube.com/watch?v=TMf6Ky-5qzbl>

Opća Opasnost i Zoran Mišić – Tri Rijeke (2009. – uživo)
<https://www.youtube.com/watch?v=4YXs-SyIE2Nc>

Opća Opasnost – Mjesecar (2009. – uživo)
<https://www.youtube.com/watch?v=x4TdlJmm-5qw>

Petak / Freitag / Péntek 9.9.2016.

15:00 Dičje otpodne / Kindernachmittag / Gyerekdélután

dvorana / Mehrzweckhalle / csarnok

Školarice i školari iz južnoga Gradišća se naticaju i zabavljaju na različni štaciji.
Puno zabave je garantirano.

Schülerinnen und Schüler des südlichen Burgenlandes sind zu einem
Spielenachmittag eingeladen. Für Unterhaltung ist gesorgt.

A déli várvidéki/gradistyei horvát iskolások szórakoznak és versenyeznek
a különféle stációkon. A jó szórakozás garantált.

18:30 Otvaranje / Eröffnung / Megnyitó

seoski muzej / Dorfmuseum / falumúzeum

oblikovanje / Gestaltung / fellépők: Mlada tamburica Stinjačkoga kola

Izložbe u dvorani / Ausstellungen in der Mehrzweckhalle / Kiállítások a csarnokban:
Erich Novoszel (slikar, Maler, festő) - Milad Gorgin (fotograf, Fotograf, fénykép)

projekt od / Projekt von / Ez a projekt a

Kulturna Inicijativa Stinjaki (KIS), Grüne Bildungswerkstatt Minderheiten

otvoreno / geöffnet / nyitvatartás : 9.9. - 11.9.

21:00 Koncerti / Konzerte / Koncert

dvorana / Mehrzweckhalle / csarnok

Veseli Stinjaki / Bruji / Opća Opasnost

Subota / Samstag / Szombat 10.9.2016.

12:00 Objed / Mittagessen / Ebéd

stara škola / Alte Schule / régi iskola

Objed (i vegan) za sve, ki prenočuju u DM-kempu.

Mittagessen (auch vegan) für alle, die im DM-Camp übernachten.

Ebéd (vegán is) minden DM táborlakónak.

14:00 Bubble soccer

nogometno igralište / Fußballplatz / focipálya

17:30 Diskusija / Diskussion / Vita

stara škola / Alte Schule / régi iskola

Terezija Stojsits, predsjednica / Obfrau / vezető: Grüne Bildungswerkstatt
tema / Thema / téma: Bigunci u Stinjaki

Projekt od / Projekt von / Ez a projekt a

Kulturna Inicijativa Stinjaki (KIS), Grüne Bildungswerkstatt Minderheiten

21:00 Koncerti / Konzerte / Koncertek

dvorana / Mehrzweckhalle / csarnok

Slavonske Lole / Dražen Zečić / Pinkica

Nedjelja / Sonntag / Vasárnap 11.9.2016.

10:00 Sveta maša / Heilige Messe / Szentmise

dvorana / Mehrzweckhalle / többcélú csarnok

oblikovanje / Gestaltung / fellépők: Pax et bonum

11:30 Pomašnica / Frühschoppen / Mise utáni összejövetel

oblikovanje / Gestaltung / fellépők: Limena glazba Stinjaki

14:00 Folklorno otpodne / Folklorenachmittag / Folklór délután

Folklorne grupe južnoga Gradišća / Folkloregruppen des Südburgenlandes /

a Dél-Várvidék/Gradistye néptáncgyüttesei

DAN MLADINE 2016 PROGRAM

DAN MILADINE 2016

PETAK

OPĆA OPASNOST
VESELI STINJAKI BRUJI NEDILJA
DRAŽEN ZECIĆ SVETA MAŠA
PINKICA SLAVONSKA LOŠTE POMAŠNICA
VIJOGANS FOLKLORNO OTPODNE

09.-11.09.
STINJAKI

P.b.b.

Nr.: GZ02Z032501M

Erscheinungsort: Beč/Wien

Verlagspostamt: 1040 Beč/Wien